

Retten til et liv uten vold – legg ikke ned Kongsberg krisesenter

Av Tove Smaadahl, daglig leder ved Krisesentersekretariatet

25. november markeres den Internasjonale dag mot vold mot kvinner. I samme uke skal politikerne i Kongsberg ta stilling til om Kongsberg krisesenter skal legges ned, grunnet innsparinger og stram kommuneøkonomi. Signaler om nedleggelse har skapt et fantastisk stort engasjement blant befolkningen i Kongsberg og nærliggende kommuner for å redde krisesenterets eksistens. Enkelpersoner, organisasjoner, det private næringsliv med flere viser nå sin støtte gjennom underskriftskampanje, kronerulling, motevisning med mer, og 24. november arrangerer Damer i Blues en støttekonsert på Mølla, hvor inntektene uavkortet går til krisesenteret.

Den store støtten lokalbefolkningen viser er et sterkt signal til politikerne. Legg ikke ned krisesenteret i Kongsberg.

Krisesenterbevegelsen – med oppstart av krisesentrene for kvinner og deres barn og det politiske pådriverarbeidet for et liv uten vold, er kanskje det viktigste sosialpolitiske tiltaket som har vært opprettet for voldsutsatte kvinner og deres barn etter 2. verdenskrig. Tusenvis av kvinner over hele landet har gjort, og gjør fremdeles, en enorm innsats for å bistå de utsatte. Krisesentrene gir et rom hvor de kan være i fred fra vold, få beskyttelse, omsorg og bistand. Retten til et liv uten vold er en menneskerett.

Fra 1992 til og fram til i dag har over 47 tusen kvinner og 37 tusen barn til sammen overnattet ca 1,8 millioner døgn på et krisesenter. En nasjonal studie fra 2005 viser at 10 % av norske kvinner etter fylte 15 år har vært utsatt for en voldtekt og 20 % voldtektsforsøk. 7 av 10 voldtekter blir begått i det private hjem. En studie fra universitetet i Bergen fra 2008 viser at 38 % av kvinnene som kom til krisesentrene ikke fikk lov av mannen å gå på jobb. Samtidig vet vi at vold mot kvinner og barn gir store helseskader og plager, som igjen gir lokalsamfunnet store økonomiske kostnader.

Krisesentrene rapporterer om mange kvinner og barn som lever under konstante trusler mot sitt liv. Det er uakseptabelt at noen kvinner og barn får sine liv begrenset av en mann, gjennom trusler, mishandling og i ekstreme tilfeller drap. Det er uakseptabelt at hjelpen i en akutt situasjon ikke finnes i nærmiljøet.

Da Regjeringen 1. januar 2010 innførte en ny lov som skulle regulere og garantere et tilbud til utsatte for vold i nære relasjoner, krisesenterloven, var våre forhåpninger høye. Det er derfor vi i mismot og med skuffelse nå innser at denne loven ikke synes å ha positiv innvirkning for voldsutsatte kvinner, slik vi hadde håpet. En av de viktigste årsakene er endringen i finansieringsordningen. I lovendringen har Regjeringen fritatt seg selv fra det viktige direkte økonomiske hovedansvaret de hadde tidligere. Nå har hver enkelt kommune fått alt økonomiske ansvar for å gi voldsutsatte et tilbud om hjelp.

Allerede nå, kort tid etter loven har trådt i kraft, ser vi hvordan de voldsutsatte taper kampen om budsjett penger, ikke bare Kongsberg, men også i andre kommuner dessverre. Krisesentertilbudet skjæres inn til beinet, ansatte må slutte og i verste fall ser vi konsekvensene som her lokalt. Krisesenteret truses med nedleggelse. Dette medfører at

voldsutsatte kvinner må reise lengre avstander for å få hjelp og beskyttelse de har krav på. Ille er det også at deres barn må reise langt fra barnehage, skole og venner i lokalmiljøet.

Vår oppfordring til politikerne i Kongsberg er helt klar: Ta ansvar – legg ikke ned et viktig tilbud til voldsutsatte kvinner og deres barn. La krisesenteret bestå.



Foto: Cato Martinsen